

áмовъ, и Бгъ Исааковъ, и Бгъ Иакшвовъ: Бгъ, не е Бгъ на мёртви те, но Бгъ на живи те:

33 И като чѣха това народи те, чѣдехъ же на оученіе то мѣ.

34 И Фарісеи те като чѣха че засрами са дадеи те, собрахасе нахъ пѣ.

35 И единъ ѿ нѣхъ законодчитель, попыта го, за да го искѣшава, и гово реше:

36 Оучителю, коѣ заповѣдь е по голема въ законѣтѣ:

37 И Исусъ мѣ рече: че да возлюкишъ Господа Бга твоего со сичко то си сердце, и со сичка та си душа, и со сичка та си мѣсль.

38 Таа е първата и голема заповѣдь.

39 И втора та подобна е ней: че да возлюкишъ со себа си като самсебе си.

40 На тѣа двѣ те заповѣди, сичкѣо законъ, и пророци те висѣтъ.

41 И като веха се собрали Фарісеи те, попыта ги Исусъ,

42 И рече: що ви се чини за христѣа, чий е сынъ; речекоха мѣ: Давидовъ.

43 Рече имъ: каквѣ прочее Давидъ, като пророчествова, съ духъ Бжій го нарича Господа; и говори.

44 Рече Господъ на Господа моего, сѣди ѿдѣсна та ми страна, докле да тѣримъ враговѣ те твой подножіе на-нозѣ те ти.

45 Яко прочее Давидъ го нарича Господа, каквѣ мѣ е сынъ;

46 И никой не можеше да мѣ ѿговори слово: нито смѣеше нѣкой ѿ оныхъ дѣнь да го попыта вече нѣщо.

ГЛАВА VII.

ТОГІВЯ Исусъ рече на народи те и на оученици те си, и говореше:

2 На Мωсеѣво то сѣдалище сѣдѣаха книжници те и Фарісеи те.

3 Сичко то прочее штоо ви речѣтъ да вѣрдите, вѣрдѣте го, и правѣте го: но по нѣхны работы не правѣте. понѣже казѣватъ, а не правѣтъ.

4 Защо то свѣрѣзѣватъ то-вары тежки и мѣчны за носѣнѣ, и тѣратъ ги на рамена та на-человѣци те, а сами нешатъ нито съ прѣстѣтъ си да ги поклѣтѣтъ.

5 И сички те свой работы правѣтъ за да ги видѣтъ человѣци те: и разширѣватъ хранилища та свои, правѣтъ голѣми (рѣкаве те и) поля те на-дрѣхи те си:

6 И ѿвѣчатъ напредъ да